

ORSZÁGOS HIRLAP

Előfizetési árak:
Egész évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára helyben 4 kr., vidéken 5 kr.

Főszerkesztő
MIKSZÁTH KÁLMÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII. kerület, József-körút 65. szám.

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnepnap után is.

II. év.

Budapest, 1898, hétfő, szeptember 26-án.

265. szám.

A falu pennája.

Országos nagygyűlésre ülnek össze a mai napon a községi körjegyzők, vagy ahogy mi hajdanta hívtuk őket: a falu pennái. Összeülnek ma is, mint minden esztendőben, hogy megbeszéljék, megvitassák bajaikat, formulázzák kívánságaikat.

Lám, ez egyik hibája a községi jegyzők kívánságainak. Hogy minden esztendőben megújulnak és megszaporodnak. Hogy sokkal több kerül elő egyszerre, semhogy teljesíteni lehessen mind. Hogy azzal a taktikával készülnek: kérjünk sokat, hogy kapjunk valamit.

A kívánsalmak hibáján kezdtek s ezt bizonyára nem veszik tőlünk rossz néven az országból fölsereglett körjegyzők. A hibán kezdtük, mert ezt is észre kell vennie annak, aki az igazait meg akarja látni. Mert jegyzések meg jól a körjegyzők, hogy aki csak dicséreteset lát és nem hibáztatni valót, aki csak helyeselni tudja a kívánságokat és nem egyuttal mérlegelni, aki alku nélkül megigér mindent, az nem akar megadni semmit.

Alkudjunk meg ez egyszer. Sürgetik a jegyzők nyugdíjügyének rendezését. Teljesítendő. Kívánják igazságos fegyelmi törvény alkotását. Megcsinálendő. Kérik az önkéntességi jogot a vizsgázott jegyzőknek. Megadandó.

De mindezek együtt csak akkor érhetők el, ha a körjegyzői intézményt államosítják. Ha nemcsak a jegyző nyer kedvezményeket, nyugodt, biztos állást, nyugdíjat és feloldást a választási rendszer alól, hanem a község népei is garanciákat nyernek a jegyzőjükkal szemben. Mert elvőgre jegyző mégis csak egy

van a községben, lakó több ezer. Ha biztosítjuk az egynek a jogait, meg kell adni a védelmet vele szemben az ezereknek is.

Ne akarjanak a jegyzők külön státussá lenni az államban. Ne kívánják ők azt, hogy államosítsák őket — de csak felig. Hogy a jogokban államhivatalnokok, a köteleességekben nem.

Ámde a jegyzőknek éppen ez a kívánságuk. Azt óhajtják, hogy külön státust alkossanak, olyanformán, mint az államvasutak tisztjei. S utánuk valószínűleg ugyanezt kívánják az esetleg államosítandó körorvosok is. Talán az árvapénztárak is, meg a megyei tisztviselők. S akkor micsoda zűrzavar támadna ebből a sokfajta álladalomból? A jó Isten se tudna boldogulni velük.

Kívánják azt, ami lehet és ami helyes. Kívánjanak olyat, ami az ő érdekeiket védi és másokét nem sérti. Kívánjanak istapolást maguknak, de egyszersmind védelmet a népnek. S akkor találkozunk a kívánsalmakban az összes érdekelt felek: a törvényhozás, a jegyzők és a nép.

POLITIKAI HIREK.

A képviselőháznak délelőtti tizenegy óra-kor ülése lesz.

A néppárt értekezlete. Az országgyűlési néppárt vasárnap este hét órakor Molnár János pápai prelátus elnöklése alatt értekezletet tartott, melyen Zichy Nándor és Eszterházy Miklós Móríc grófok is jelen voltak. Mindenekelőtt Molnár János elnök meleg szavakkal emlékezett meg a királyné gyászos elhunytáról és indítványozta, hogy a párt jegyzőkönyvében is adjon kifejezést legmélyebb gyászának és fájdalomának. Ezt az indítványt a párt egyhan-

gulag elfogadta. Továbbá elhatározta a párt, hogy a királyné ő felsége emlékének megörökítésére benyújtandó törvényjavaslatot szövegeljen s a legnagyobb készséggel fogja elfogadni. Végül hosszasan tárgyaltak a jelen politikai helyzetet s erre vonatkozólag fentartja a párt eddig kifejtett álláspontját, vagyis a hatvanbetes alaphoz való szilárd ragaszkodását és ehhez képest fogja szabni a jövőben követendő eljárását. Az értekezlet fél tíz órakor ért véget.

A kereskedelemügyi tároza. A pénzügyi bizottság ma, hétfőn délután öt órakor a képviselőházban, szokott helyiségében ülést tart. A kereskedelemügyi tároza költségvetését tárgyalják tovább, s ha az időből futja, megkezdik a földművelésügyi budget tárgyalását.

KÜLFÖLD.

A Dreyfus-ügy.

Páris, szeptember 25.

Ma délután tartották meg a Manège Guynet-ben, az Avenue de la Grande Armée-n a párisi és környékbeli politikai bizottságok által rendezett gyűlést, amelyen Derouléde elnökölt. A rend fontartására a gyűlés helyiségének környékén széleskörű óvintézkedéseket tettek. A gyűlésre csak azokat bocsátották be, akiknek Derouléde-től volt belépőjegyük. Körülbelül ezeröttszázan vettek részt a gyűlésen, köztük Maurice Barres és Marcel Habert.

Derouléde beszédet mondott, amelyben kijelentette, hogy magára vállalja a felelősséget a gyűlésért és következményeiért. Az ő programja a jövőben is az, ami a múltban volt. Beszéde további folyamán Derouléde hevesen megtámadta Brisson miniszterelnököt. (Helyeslés.)

Egy hang: Le a zsidókkal!

— A francziákat — folytatta Derouléde, nem vallásuk, hanem érzületük szerint kell

Bergace ur tragédiája.

Írta: Armand Silvestre.

Még most is gyakran és szívesen emlékszem vissza azokra az esztendőkre, amelyeket mint az adófelügyelőség hivatalnok, uton töltöttem; az esztendőnek hét hónapján át bejártam az ország minden részét, nagy rémületére a késedelmes adófizetőknek és az adószedőknek. Most már nehezen tudom magamat visszaképzeltetni abba a szigorú és kemény hivatalba, amelyet a legnagyobb lelkülmere-tességgel láttam el és aligha tudnék megint hozzászokni ahhoz a nomád-élethez, amelyet akkor éltem, hanem azért mégis szívesen emlékezem vissza azokra a szép vidékekre, melyeket láttam, a kedves kalandokra, amelyeket átéltem és arra a társaságra, amelyet kollégáim körében találtam, akikkel néha órákhozattal utaztam együtt vidám mulatozással. Az idősebbek, akik már régóta voltak hivatalban, érdekes történeteket beszéltek el, többnyire saját élményeiket, amelyek hivatalos ut közben estek meg velük.

Azok közt a történetek közt, amelyeket a robogó vonaton elmondtak, egy maradt az emlékezetemben legélesebben, amelynek drámaiságát fokozza az, hogy szóról-szóra megtörtént. Éppen a Perigord-département egy kisebb falujánál állott meg vonatunk, mikor utitársam, egy öreg hivatalnok, hirtelen megszólalt:

— Ezen a környéken csodálatos eseményeket okozott néhány év előtt a megjele-nésem.

— Vigákat vagy szomorukat?

— Egyik vagy másik, ahogy vesszük.

— Nagyon jó. Csak az ostobák nem látják be, hogy a kétarcú Janus ma is mestere életünknek s hogy kevés olyan neveléses dolog van a világon, a min sirni, és szomorúság, amin nevetni is lehetne. Én nem hiszek azokban az emberekben, akiknek mindig egyformán vig vagy bánatos az arcuk, a tömeg ellenben leginkább csak ezeknek hisz. Ha akarsz érni valamit, vágj mindig ugyanegy képet, akár vigat, akár szomoruat.

— Nos, mondta kollégám, az én történetem szomorú, de egyszersmind mulatságos is. Ebben a városkában élt néhány esztendő előtt egy Bergace nevű adószedő, aki akkor már vagy tizesztendő óta viselte ezt a hivatalát. Hivatalát — nagy ügyessége segítségével — apjától örökölte s a környék legtekintélyesebb férfiai közé tartozott. Még most is mintha látnám lomboktól övezett barátságos házikóját, egy csinos polgári házacska, amelyben minden bizosságról és szolidaságról beszélt; egyik oldalán a kert, a másikon a nagy udvar, és éjszaka egy hatalmas kutya örködött. A kert falait szőlőindák borították, a fal fövében pedig rózsák pompáztak. Anakreon, a bor és a rózsák dalosa, nagy örömet talált volna bennük. Ez volt az egész városka legcsendesebb háza s a lakókat méltán irigylte mindenki. Bergacet általánosan tisztelték és igen szerencsésnek tartották.

Bergacenak szép felesége, kis fiacskája és tömördek barátja volt. Nála csak formáság-

nak látszott, ha a pénztárát hivatalból átvizsgálták. Egy szomszéd-kollégám, akinél gyakrabban fordultam meg, értesítette őt, hogy nem-sokára odamegyek a pénztárt megvizsgálni. Ez azokból az apró szíveségekből való volt, amelyeket gyakran tesznek meg egymásnak az emberek. Ahogy Bergace ezt meghallotta, azonnal hazament a feleségéhez és megkérte, hogy hozza rendbe az utitáskáját. El kell utaznia, mondta, a departement fővárosába az adófelügyelőséghez, két nap múlva azonban visszajön. Mivel a fővárosból két napnál előbb nem is lehetett visszatérni, az asszony egészen nyugodtan készítette el a táskát s egy felőrával később már kikísérte férjét az utcára és elbúcsuzott tőle. Aztán visszasietett a szobába és levelet írt a kedvesének, akit estére vacsorára meghívott.

— Hogyan? Az asszonynak kedvese volt? kérdeztem.

— Hogyne! Valami Pannatiéres nevű falusi ember, aki nagy tökfílkó volt, mindazonáltal előkelő szerepet játszott abban a városban... Ön csodálkozik? Csodálja, hogy a vidéken ilyesmi megeshetik? Nos, ön eleget utazott már, tudhatná, hogy mennyit lehet hinni a falusi ártatlanságban... Elég az hozzá, Bergace asszony szeretőt tarott, még pedig az említett Pannatiéres urat. Az asszony halálosan szerelmes volt a bárdolatlan fizikóba és úgy udvaroltatott vele magának, mintha annak úgy kellett volna lennie. Bergacené tehát meghívta vacsorára Pannatiérest; tíz órára tüzte ki a vacsora idejét, a mikor

megítélni. E szerint Dreyfus-pártiakat és francziákat kell megkülönböztetni. (Helyeslés.)

Derouléde azzal vádolja a miniszterelnöket, hogy a revíziót, a jogtudósok ellenkező nézete dacára, végre akarja hajtani, elfordul Franciaországtól és el akarja árulni a francia zászlót. Azok az emberek, akik megtámadják a hadsereget, megfélemlenek arról, hogy vereségeink óta a hadsereg volt az, amelynek fűdőlésére az orosz császár hozzánk jött. A hadsereg nélkül nincs haza. (Felkiáltások: Éljen Franciaország!)

Dreyfus neve — mondja Derouléde — egyértelmű a haza veszedelmebe döntésével, azért vannak Dreyfus pártján a rossz francziák. Ezután hevesen megtámadta a szónok Clémenceaut, Jaurést és Trarieux-t és azt mondta, hogy ha forradalom ütne ki, akkor folytonosan volna munkája a vérpadnak és az első, aki rálépne, Clémenceau volna. Akár bűnös Dreyfus, akár nem, Franciaország nem bűnös és meg kell védelmezni az országot ellenségei ellen. Végül felhívta Derouléde a polgárokat, hogy álljanak össze és reformálják a hazafias ligát. (Élénk tetszés és felkiáltások: Éljen a hadsereg! Éljen a haza! Le az árulókkal!)

Erre a gyűlés határozatot fogadott el a hazafias liga rekonstruálása érdekében és szétoszlott a kiáltással: Éljen a hadsereg!

Rendzavarás nem történt.

A gyűlés folyamán a résztvevők egyike tiltakozott Derouléde szavai ellen, mire kifuszkolták.

Mikor a gyűlés szétoszlott, a gyűlés ellen tüntető csoportok jelentek meg és azt kiabálták:

— Éljen Zola! Le a hadsereggel!

Jelentéktelen összetűzések támadtak. A rendőrség a tüntetőket szétoszlatta. Két embert, akik azt kiabáltak: Le a hadsereggel! letartóztattak.

Páris, szeptember 25.

A lapok megerősítik, hogy Sarrien igazságügyi miniszter nagyon habozik és még nem tőkélt el magát a revízió megindítására; Brisson miniszterelnök és Bourgeois közoktatásügyi miniszter ellenben meg vannak győződve, hogy a revízió az egyetlen mód arra, hogy az ügynek véget vessenek.

London, szeptember 25.

Az „Observer” a következő leleplezéseket közli, amelyek állítólag oly valakitől erednek, akinél Esterházy Londonba érkezése után tíz napig lakott.

Az illető azt állítja, hogy Esterházy kö-

már mindenki alszik a városban. Hiszen tudja, hogy a vidéken korán fekszenek le az emberek. Pannatiéres elfogadta a meghívást és boldogan ették és itták Bergace jó vörös borát, akin ezenfelül igen jól mulattak is.

Egyszerre, mikor vége volt a vacsorának, valami csörömpölés-fele zaj hallatszott a csendes éjszakában, mintha egy ablaktáblát törtek volna be. A csörömpölés megismétlődött. Semmi kétség, a láрма az adószedő hivatala felől jött, a pénztári szoba ablakából.

A férfi és a kedvese, akik az emeleti szobában enyelegtek, ijedten ugrottak föl. El-sápadtak, mint a fal... Alulról lépések hallatszottak. Az adószedő szobájában járkált valaki. Egy pillanatra csend lett, aztán olyan neszt támadt, mint mikor a vas másik vashoz ürt. Majd kulesnyikorgás, érczfűró monoton hangja, kalapácsütések és végül fűrészelés hallatszottak.

Semmi kétség, valaki föl akarja feszíteni a pénztárt.

Pannatiéres ostoba fiu volt, de nem gyáva. Az a gondolat, hogy odalenn kirabolják a kasszát s ő nem tesz ellene semmit, elviselhetetlen volt neki. Az asszony hiába kérlette, hogy maradjon, ne kompromittálja, inkább foszszák ki a pénzszekrényt. Pannatiéresnek nem volt maradása. Izgatottan bontakozott ki Bergacené karjaiból is le akart menni. Mikor kilépett az előszobába, észrevette az adószedő kétesörvű feyverét, mely a falon függött. Megnézte, hogy meg van-e töltve, s mi-

zölte vele, hogy a bordereaut ő írta Sandherr ezredes kívánságára, Henry tudtával. Noha már mind a kettő meghalt, ő be tudná ezt bizonyítani. A hírszolgálati irodának csak erkölcsi bizonyítékai vannak Dreyfus ellen. A német vezérkar oly iratok birtokába jutott, amelyekhez csak Dreyfus férhetett hozzá. A bordereau ez iratok jegyzékét foglalja magában.

Hogy Dreyfus-t próbára tegyék, egy költött tervet diktáltak neki a csapatoknak az olasz határon való összevonására. Röviddel ezután a francia kémek megtudták, hogy az olasz erődítményeknél megfelelő változtatásokat tesznek.

Erre Sandherr ezredes elhatározta, hogy ezt az iratot veszi alapul Dreyfus bűnösségének behizonyítására. Mikor Sandherr ezredes meghagyta Esterházy őrnagynak, hogy írja meg a bordereaut, ő katonai kötelességérzetből vonakodás nélkül engedelmességet tett neki. Minden katonai kém-iroda ugyanígy járna el. Másként lehetetlen volna a kémekre büntetést mérni.

Schwarzkoppen ezredes igazat mondott, mikor azt állította, hogy ő sohasem látta a bordereaut. A hírszolgálati iroda egy ügynöke adta azt át a német nagykövetség portásának, aki állítólag francia kém volt. A portás azután átadta az iratot egy Genest nevű másik ügynöknek, aki visszavitte azt a hírszolgálati irodának, ahol úgy regisztrálták, mint a német nagykövetségről szerzett iratot.

A hadi törvényszékkel titokban közölt irat az a levél, amelyben e szavak fordulnak elő: „cette canaille de D...”. Ezt a levelet tényleg Schwarzkoppen ezredes írta, de az idézett szavak nem Dreyfusra vonatkoznak, hanem egy Dollfus nevű emberre, aki több esztendővel a Dreyfus-ügy előtt kezébe szolgáltatta a német katonai attachénak a Nizza környékén levő erődítmések tervét.

A fátyolos hölgy du Paty de Clam neje volt.

A „Weekly Dispatch” azt állítja, hogy Esterházy nem távozott el Londonból, hanem csupán lakást változtatott, hogy a francia ügynökök nyomát vesszítsék.

TÁVIRATOK.

A Reichsrath gyászmiséje.

Bécs, szeptember 25. A Reichsrath két házának elnöksége kedden ünnepélyes requiemet tartat Erzsébet császárné és királyné lelki-üdvéért.

után látta, hogy vannak benn golyók, magához vette. Aztán szép csöndesen leosont a lépcsőkön az iroda ajtajához. Az ajtó be volt zárva. Nekifeszítette erős vállait az ajtónak és benyomta.

Nem csalódott. A vasszekrény előtt tolvajlámpa és betörő-szerszámok feküdtek. A tolvaj, akit Pannatiéres lármája elriasztott, épen szökőben volt. Az ablakon át kiugrott a kertbe. A vadász, aki soha egy nyulat sem hibázott el s akinek a holdfény is kedvezett, egy ugrással ott termett az ablaknál és lött. Az első lövés után megrázkódott a szökevény a másodiknál összeesett.

Mi történt? Meghalt? Vagy csak megsebesült? Bergacené lámpával odasietett Pannatiéres-sel. Pannatiéres megfordította, hogy az arca fölfelé legyen. Egy hirtelen széláramlat eloltotta ebben a pillanatban a lámpát, a hold azonban igen élénken világította meg a kert véres homokját. Pannatiéres lehuzta a halott sapkáját az arczáról és rémülten kiáltottak föl.

Az a férfi, aki a lábaik előtt feküdt, meghalt és nem volt más, mint — Bergace, az adószedő. A szegény ördög eljátszotta a hivatalos pénz egyrészét, s mikor meghallotta, hogy jövők pénztárvizsgálatra, betörést kellett színlennie, hogy eltakarja a bűnét.

— Az eset persze nagy föltűnést keltett? — Nem épen, Pannatiéres kifizette a hiányt, őt pedig fölmentették az esküdtek.

Kréta paczifikálása.

Konstantinápoly, szeptember 25. A Krétában levő tengernagyok felhatalmazást kaptak a haditörvényszéki ítéletek végrehajtására. Az orosz tengernagy is hasonló felhatalmazást vár. A „Kiew” orosz hajó ezer emberral, akiknek elszállítása késedelmet szenvedett, utban van Rethymno felé. Ujabb csapatok és hadihajók fogják követni. Kandiában öt angol hadihajó és 2800 ember marad. Ujabb haderőt várnak.

London, szeptember 25. A Reuter-ügynökségnek jelentik Párisból tegnapi kelettel: Anglia, Oroszország, Franciaország és Olaszország huszonnégy órán belül aláírják azt az egyezményt, amely a Kréta paczifikálására vonatkozó tervet és azokat az intézkedéseket foglalja magában, amelyekkel a szultánt engedékenységre fogják szorítani. A hatalmak a jövő hét elején elküldik az ultimátumot, amelyben azt kívánják, hogy a szultán fogadja el az általuk megállapított tervet. A hatalmak el vannak tőkéelve, hogy a krétai kérdést haladéktalanul megoldják és semmiféle halogatást nem fognak tűrni. A hatalmak nem fognak vonakodni hajóhadaikat a Dardanellákba, sőt szükség esetén tovább is küldeni.

A szudáni háború.

Szuakim, szeptember 25. (Reuter.) A Kasszalából Parsons ezredes vezénylete alatt kiküldött haderő e hónap 22-ikén három óra hosszat tartó, heves harcz után megszállotta Gedarest. A körülbelül háromezer főnyi ellenség teljesen felbomolva megfutamodott és ötszáz halottat hagyott a csatatéren. Az egyiptomiak vesztesége 37 halott és 59 sebesült. Az angol tisztek közül egy sem sebesült meg.

HIREK.

Az olvasókhöz.

Az „Országos Hirlap” rövid pályája egy új stádiumához, ez év utolsó évnegyedéhez jutva, önértetesen tekinthet vissza múltjára, melyben megfelelt mindannak, amit programjában ígért, hogy a szabadelvűségnek, a magyar értelemben vett szabadelvűségnek lesz közlönye, megmondván az igazat föl-felé és lefelé, de tisztességes hangon. Hogy nem nyul senkinek a privát dolgaihoz, de szembeszáll a leghatalmasabbakkal is ott, ahol a közérdekről van szó. Olvasóink a tanuk arra, hogy ezt az ígértünket betartottuk. S hogy ezt megértette és méltányolta is a közönség, mutatja az, hogy fiatal lapunk, ami szinte példátlan a journalistika történetében, már az első évben felküzdötte magát a legelterjedtebb hazai lapok közé.

A lapnak ez a lelkes felkarolása buzdít arra, hogy még ertyedetlenebb buzgalommal folytassuk az „Országos Hirlap”-ot s nem lankadva és el nem kedvetlenedve a politikai küzdelmekben, képviselői legyünk annak az egyedül okos irányzatnak, mely a komoly, okos és becsületes bírálatban találja a hirlapírás kötelességét, a magyar nemzet érdekét pedig abban, hogy kockázatos ugrások helyett minden alkalmas pillanatban előre lépjen a nemzet, ha csak félépesséssel is, de mindig előre.

Nem vagyunk barátjai a nagy szavaknak, öblös ígéreteknek és a virágos frázisoknak. Az igazság egyszerű ruhában jár és szűkszavú. De egyet ígérhetünk, hogy az „Országos Hirlap” nem fuzionál senkivel, mint azt hirtelenséggel próbálták, nem vacillál se erre, se arra, nem befolyásolja se párttekinetet, se a népszerű álláspon-

tok pillanatnyi varázsa, meg lehetetlenül a maga útján, azon az uton, melyen a magyar nemzeti állam teljes kiépítéséhez kell a köveket összehordani.

Az „Országos Hírlap” egyszersmind a család lapja kívánván lenni, nagy figyelmet fordít arra, hogy a család minden tagja, az is, amelyik a politikával nem törődik, megtalálja ami érdekli. Tárcaíráit a legjobb írók írják, hírviratai friss, táviratai a világ eseményekről gyorsan értesítik a közönséget, levelezőket tart Európa majd minden jelentékeny városában s összeköttetésben áll a hírszolgálat összes, folyton tökéletesedő forrásaival. Gazdasági rovata pedig annyira gondos, hogy az első helyet vívta ki magának és a gazdaközönség előtt valósággal nélkülözhetetlen.

Regényeit akképen válogatja a világ irodalom remekeiből, hogy azok az abszolút irodalmi becs mellett a kisasszonyok olvasmányai is lehessenek s emellett érdekes szűrségben tartásuk a legfinnyásabb irodalmi igényeket is. Mikszáth Kálmán, kinek „Új Zrínyi-ász” című regénye nagy szenzációt keltett az egész országban s melyet a külföldiek is fordítanak, új, de még annál is érdekfeszítőbb művet ir lapunknak, melynek közlését rövid idő múlva megkezdjük.

Október elsejével új előfizetés nyílik lapunkra:

Előfizetési árak:

Egy évre	14 frt — kr.
Félévre	7 frt — kr.
Negyedévre	3 frt 50 kr.
Egy hónapra	1 frt 20 kr.

Kérjük azokat a tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetése szeptember 30-án lejár, hogy a megújításról idejekorán gondoskodni sziveskedjenek, nehogy a lap pontos küldése fennakadjon.

Egyben tudatjuk olvasóinkkal, hogy karácsonyra nagy irodalmi ujdonság készül, a

KATÁNGHY-NAPTÁR,

melyet nagyságos Katánghy Menyhért országgyűlési képviselő ur, a Naplóbírák bizottság tagja írt és szerkesztett, választási költségeinek részben való behozásának tekintetéből.

Az „Országos Hírlap” megszerezte a jeles hazafitól e naptárt kizárólag előfizetői részére s mindezeknek, kik a jövő évnegyedben előfizetői maradnak, bérmentve ajándékol küldi karácsony hetében.

A kiadóhivatal.

Lapunk mai száma 8 oldal.

— Főhercegnők utazása. Izabella főhercegnő három leányával: Krisztina, Mária Anna és Henriette főhercegnőkkel ma Pozsonyból Budapestre érkezett. A főhercegi család a vasutól a Royal-szállóba hajtatott. A főhercegnők rövid időzés után tovább utaztak Maros-Vásárhelyre.

— Új címzetes püspök. A hivatalos lap mai számának közlése szerint a király papi Kozma Károly dr. egri főszékesegyházi kanonokot és címzetes prépostot scardonai címzetes püspökké nevezte ki.

— Balneológiai kongresszus. Liègeből távozozza tudósítónk, hogy ott vasárnap délelőtt nyitották meg a nemzetközi balneológiai kongresszust. Le Bruyn belga miniszter mondotta a megnyitó beszédet, üdvözölve a különböző országokból egybegyűlt balneológusokat. A kongresszus Albert belga királyi herceg védnöksége alatt áll. Magyarországból Bosányi Béla dr. és Preisz dr. vesznek részt a kongresszuson.

— Röck Szilárd emlékezete. A budapesti tanítók ma, Röck Szilárd halálának tizedik évfordulóján, mintegy háromezrét kivonultak a kerepesi temetőbe s megkoszorúzták a nagy emberbarát sírját. A tanítótársulat nevében Szőke István mondott beszédet. A sirra az állatvédők egyesülete és a főváros köztörvényhatósága is küldött koszorút.

— A királyné szobra. Özveggy Márton István-tól m.-sályi községből husz koronát kaptunk a királyné szobra költségeire. Az összeget ma rendeltetése helyére juttattuk.

— Kalandos kalauz. Bécsi tudósítónk írja: A bécsi lóvasúttársaság szolgálatában 1876-ban egy igen előkelő származású ur is állott, névszerint bernhauseni báró Bernhaus Ottokár. A báró ur nem igazgatója, vagy más eféle főembere volt a társaságnak, csupán egyszerű kalauzi hivatali és egyenruhát viselt. Egy Zachariás nevű pénzügynök, aki gyakran járt a báró kocsiján, megismerkedett vele és elhatározta, hogy embert csinál belőle. Volt neki, az ügynöknek, egy birtoka, a Neulengbach mellett levő Bruckhof, mely bírói becslés szerint hatvan ezer forintot ért. Ezt a birtokot eladta Zachariás Bernhausnak kétszázhuszezer forintért — váltóban. Azonkívül pedig menyasszonyt is keresett pártfogoltjának. Talált is csakhamar egy hatvan esztendős özvegyet, akinek néhány százezer forint vagyona volt s aki hajlandó volt a báró címért áldozni. Az esküvő hamarosan megtörtént. Néhány nappal az esküvő után beállított Zachariás az ifjú bárónéhoz a váltókkal. A báróné rögtön kifizetett mindent s a birtok most már egészen az övék volt. A báró, aki a „Bruckhof ura” címet vette fel, igen jól érezte magát a megjavult viszonyok közt és ugyancsak élte világát a felesége pénzéből. Mivel az asszonynak a váltók kifizetése után már nem maradt sok pénze, takarékoskodniok kellett volna, hogy ki ne fogjanak mindenből. A jó módba jutott lóvasúti kalauz azonban hallani sem akart takarékoskodásról. A dolog vége az lett, hogy az asszony háromszáz forint végkielégítést adott neki, amelylyel egyszersmind a meglévő vagyonból való részesedésről is lemondott és elváltak. Bernhaus aztán, mikor a háromszáz forintja elfogyott, visszament a lóvasúthoz kalauznak. A múlt évben hosszabb idei betegeskedés után meghalt Bernhausné. A kalauz, amikor meghallotta a halál hírére, igénypórt indított a hátramaradt ötezer forint vagyonért. Az elkunyt családja azonban tudott a végkielégítésről és volt rá gondja, hogy a báró ur ne részesedjék a különben is csekély hagyatékából.

— A kikapós ezredes. Bukarestből jelentik az alábbi szenzációs eset hírére. Grateszku ezredes már évek óta folytatott viszonyt egy kapitány feleségével, akit azonban megunt és el is hagyott az utóbbi időkben. A megcsalt asszony szívében nagy gyűlölet támadt a hűtlen ezredes iránt és tizenkét esztendősen fiával együtt folyton üldözte őt. A fiucska tegnapelőtt este meglátta, hogy az ezredes, aki különben nős, a színház-téren három galambot vett és átadta egy hordárnak. Ösztönszerűleg követte a galambhívó embert, míg az a Scauneor-strada 8-ik számú házába be nem ment. Ekkor hazafutott a fiú és elbeszélte az anyjának, hogy az ezredes pompásan mulat két hölgy társaságában. A kapitányné erre rendőri asszisztenciát kért, hogy a házasságtörést (!) konstatálhassa. Elhívta magával két felnőtt leányát is és hármában berontottak az ezredes szobájába. Az ezredes éppen a desszertnél tartott.

— Jó ótvágyat, ezredes ur!

Kiáltotta a három hölgy, azzal nekiesett a hűtlen kedvesnek és bottal meg ernyővel úgy elverték, hogy a szegény bolta napjáig sem fogja elfelejteni. Letépték az epaulettjeit, elszakították a ruháit és kikérgették az utcára, amelyen természetesen nem csekély számú nézőt csodított össze. Az asszonytól kért rendőrök csak jóval később érkeztek meg a botrány helyére. Az ezredes hölgyvendégei elajultak a nagy izgalomtól. Bukarestben persze most egyébről se beszélnek, mint a kikapós ezredes tragédiájáról.

— A műegyetem gyásznapja. A királyi József-műegyetem ma délelőtt tartotta meg a gyásznapot Erzsébet királyné emlékeztérére. Az udvari nagyerem zsufolásig megtelt a műegyetem polgárságával. A teremben díszes emelvény volt a műegyetem tanári kara számára. A közepén levő asztalnál foglalt helyet Kisfaludy Lipthay Sándó

rektor, Petz Samu, Jónás Ödön és Réthy Mór dekanok fekete díszmagyarban. Az első padsorokban ült a közoktatási-ügyi minisztérium képviselőiben Tóth Lajos osztálytanácsos. A miniszter, aki az egyetem megnyitóján volt elfoglalva, kimentette magát. A gyásznap egyetlen tárgya volt Lipthay Sándor rektor emlékeztetangu emlékbeszéde, amely után mályen meghatva oszlott szét a nagy közönség.

— Egy urnő balesete. Dókus Ernő országos képviselő felesége, Ragályi Ilona néhány héttel ezelőtt férjének legényei birtokán lebukott biciklijéről és eltörte egyik kezét. Mint értesülünk, a képviselőné teljesen fölgyógyult súlyos bajából. A biciklizéstől azonban tartózkodni fog egyelőre.

— Tűzek a vidéken. Beköszönt az ősz, vele a mezőgazdák rettegett időnye. Alig mulik el nap, hogy egyik vagy másik községben ne pusztítana a tűzvész. A minap a lipótmegyei Kis-Poruba község egyharmada lett a lángok martalékává. A tűz déli egy óra tájban ütött ki és a késő éjjeli órákig tartott. Mintegy 80 lakóház égett le a takarmánnyal és gazdasági épületekkel együtt, úgy, hogy az elhamvadt épületek összes száma százötvenre tehető. A kár óriási s annál nagyobb, mert a gazdák közül alig kettő-három volt biztosítva. Emberélet is esett áldozatul, amennyiben Gabaj Szalauko Zsuzsanna, egy hatvanéves beteg asszony odaégett, két gyermek pedig nyomtalanul eltűnt, lehet, hogy szintén bennégtek. A tűz vétkes gondatlanságból keletkezett, ugyanis Sebo Pál odaváló parasztgazda, állítólag ittas állapotban, égő pipával ment be a csűrbe. Ott a felhalmozott szalmarakásban megbottlott és elesett. Erre a pipa tüze kiszóródott a szalmába és tüzet fogott. A tűz oltásánál nagy erőfeszítéssel közreműködött a lipó-ujvári, lipó-szent-miklósi, dovallói, szentpéteri és kispörubai tűzoltóság. Palugyay alispán a nyomor pillanatnyi enyhítésére 150 forintot utalványozott ki. — Tegnap a Vavrisó község tulajdonában levő fenyőerdő gyuladt ki. A községbeliek idején kivonultak és letarolás által sikerült a tűz elharapódzását megakadályozni. A kár mégis jelentékeny. A tűz a pásztorok hátrahagyott és el nem oltott tüzeitől keletkezett. — Óriási szerencsétlenség érte Pozsonymegye Szi-lincs községét. Ismeretlen okból a plébánián tűz ütött ki, mely villámgyorsan terjedt tovább és daczára a szomszédfalvakból és Nagyszombatból segítségre siető tűzoltók emberföltött munkájának, csakhamar 72 épületet hamvasztott el tömérdek ingósággal és igavonó jószággal együtt. A veszedelem még emberéletet is követelt áldozatul. Roman János csizmadiamester, hogy értékeesebb holmijait megmentse, a lángok közé rohant és oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy másnap reggelre meghalt. A lakosság kétségbeesése leírhatatlan. — Nagy-Sároson szeptember 25-én nagy tűz volt, husz lakóház és számos melléképület, sok élelem és takarmány elpusztult.

— A bécsi királyné-szobor. Megirtuk már, hogy a „Neues Wiener Journal” című bécsi napilap egy héttel ezelőtt gyűjtést kezdett a királyné szobrára. A gyűjtésről szóló kimutatást ma közli a „Neues Wiener Journal”. A kimutatás szerint 429 forint 80 krajczár gyűlt össze egy hét alatt, ebből kétszázat egy intézet adott, százat a lap maga, a többi hét-nyolcz magánember. Megjegyezzük, hogy a N. W. J. az egyellen bécsi lap, amelyik gyűjt.

— Magyar tanárnőből — királyné. Békés városának polgári iskolájában tanít Glodeák Jolán kisasszony, akire az a méltóság vár, hogy valamikor királyi koronát viseljen. Az igaz, hogy csak talmi koronát. Inger Szolimán, Szomál alkirálynak menyasszonya Glodeák Jolán. Egyelőre még nem egészen bizonyos ennek a koronának a dolga. Rossz hírek keringenek a vállalkozó szellemű emir expedíciójáról, de menyasszonya mégis bizik benne, hogy sikerül a merész terv. Nem volt még királyjelölt Inger Szolimán, mikor megismerkedett Glodeák Jolán tanárnővel. Főhadnagy volt, k. u. k. Infanterie Oberlieutenant des activen Standes. Azóta már király lett egy kicsit, de a menyasszonyáról nem feledkezett meg. Mutatják

levelei is, melyeket még Konstantinápolyból írt a leendő tábornokainak, udvarmesterének, főlovászmesterének. Gyakran ír bennük a menyasszonyáról, Glodeák Jolánról, aki igen szimpatikus fiatal lány. Mióta a hajdani főhadnagy az expedícióját szervezi, állandóan levelez vele a menyasszonya. A fiatal tanárnő Djibutihől is kapott levelet vőlegényétől, aki most van országot szerezni. Glodeák kisasszony osztálya különben a legrendesebb, legpontosabb a békési polgári leányiskolában. Dehogy is memének a leánykák megmozdulni, ha ő bent van.

— A királykisasszony.

Csak így hívják maguk közt és respektálják is, mintha a fején volna már Szolimán király részletfizetésre vásárolt koronája. Mindenestre érdekes adatokat tudna elmondani a szomáli király menyasszonya az ő kalandos vőlegényéről, aki majd megjelenik egy napon... aranyos hintóban... fényes kísérettel... ezer czifra csatlós-sal és viszi magával a menyasszonyát. Ha ugyan addig ki nem verik az országából Szomál alkirályt és ő korona helyett megfojyomódja a kriegsmiszteriumtól, hogy legyen hát ismét k. u. k. Infanterie-Oberlieutenant.

— A legényegylet kiállítása. A katolikus legényegylet ma ünnepelte fennállásának negyvenketedik évfordulóját s ebből az alkalomból Rottenbiller-utcai házában kézmű-kiállítást rendezett. A kiállítás az épület első és második emeletén négy nagy termet foglal el és dícséretére szolgál az egyesület előjáróságának, amely az erkölcsi nevelésen kívül a művészek fejlesztésére is gondolt az egyesület tagjainak körében. A kiállítást délelőtti tizenegy órakor nyitották meg ünnepélyesen. Ezt megelőzőleg hálaföld istentisztelet volt a jezsuiták templomában. A megnyitó ünnepen jelen voltak a többek között: Steiner Fülöp székesfehérvári püspök, Schmidt József kereskedelmi ügyi államtitkár, Lakatos Aladár kereskedelmi miniszteriumi osztálytanácsos, Molnár Viktor közközt. miniszter. osztálytanácsos, Bezeredy Viktor kultuszminiszteri titkár, Halmos János polgármester, Gelléri Mór királyi tanácsos, iparigyesületi igazgató, Hegedüs Károly, a technológiai iparskolák igazgatója, dr. Horváth János iparhatósági felügyelő és az egyesület előjárói, végül az egyesület tagjai és az iparoktatás iránt érdeklődők közül igen sokan. A megnyitó beszédet Schiffer Ferencz apát, az egyesület igazgatója mondotta, ismertetve az egyesület negyvenkét éves múltját, amely idő alatt több mint huszezer iparos fiatalember látogatta az egyesület oktatódóadásait. Ezután a dalkör elénekelt az iparosok indulóját, amely az egyesület jelszavával: „Isten áldd meg a tisztas ipart!”, kezdődik, majd a „Szózat”-ot és a Köleser „Hymnus”-t, mire megnyiták a tárlatokat s az egybegyűlteket elszéledtek a különböző kiállítási termekben. Ma az egész kiállítást állandóan nagy közönség nézte, s különösen a szobrász- és vert vas-munkákat, melyek kiválóan jól sikerültek, alig győzték dícsérni.

— Egy francia bíró a Drayfus-ügyről. A „Matin”-nak valószínűs speczialitásaivá váltak az utóbbi időkben azok az apró, mesterileg szőtt párbeszéd-törzsek, melyeket ellesett beszélgetések nyomán közül a lap legfeltűnőbb helyén, hol máskor a rövidebb politikai híreket hozta. A legújabb képe a következő.

— Tegnap este vacsorára voltam hivatalos, írja a „Matin” egy munkatársa, hol a házigazda határozott kívánságára, aki gondoskodni kívánt arról, hogy vendégei magukat jól találják, a soupée ideje alatt a Drayfus-ügyről nem volt szabad beszélni. Mikor végre a párolgó fekete kávét felszolgálták, a tilalom ideje letelt. Egy hajdani vizsgálóbíró, aki ma már az igazság szolgálatában magas pozíciót tölt be, a következőket mondotta:

— Nem szeretnék Piquard ezredes bérében lenni.

— Bűnnek tartja? kérdették.

— Nem.

— Fel tőle, hogy őt is „megöngyilkolják”?

— Nem.

— Talán előre látja, hogy a katonai törvényszék képes lesz ártatlan embereket is elítélni?

— Nem.

— Nos hát mitől tart?

— Egész jelenléteim dolgotól. Nevezetesen attól, hogy ha a „Petit Bleu” eleinte nem volt hamisítvány, azóta azra válhatott!

— Ez szörnyű dolog volna.

— Nem szörnyűbb, mint Henry hamisítása. Ez az ezredes nagyon sajtáságos képességek felett rendelkezett. Nem volt valami különös jó barátja Piquardnak, miért tagadta volna hát meg magától azt az elégtételt, hogy megtréfálja. Vagy ő, vagy más.

— Öngyilkosság a férj sirján. Eperjesen Lehmann Györgyné afölötti bánatában, hogy férjét, aki a járásbírósnál volt alkalmazva, elragadta a halál, buskomorságba merült. Később iszákosságra adta magát. Ma ott találák fölakasztva a bánatos asszonyt meghalt férje sirkeresztjén. Mikor elvágták a kötelet, már halott volt.

— Halálozások. Pozsonyban elhunyt Tschida Emil földbirtokos és mérnök, a társaság egyik legtehetősebb alakja, 44 éves korában. Fiait felesége és nagyszámu rokonai gyászolják. Holttestét Székesfehérvárra a családi sírboltba viszik.

Ugyancsak Pozsonyban meghalt belfényéri Légrády Nep. János nyugalmazott császári és királyi alezredes 83 éves korában.

Bazinban elhunyt Kautny Antal magyar királyi postamester, akiben a város maroknyi magyarsága egyik legbuzgóbb harcosát veszítette el.

— Munkásgyűlések. A munkások védelmére alakítandó törvény foglalkoztatja mostanában a budapesti munkásgyűléteket, testületeket. A mai napon is öt ilyen munkásgyűlés folyt le teljes rendben s a rendőrség közbelépésére egyáltalán nem volt szükség. A közműmunkások vagy ötszázán gyűltek össze a vig-utczában. Elhatározták, hogy az összes munkásokat, illetve képviselőiket nagygyűlésre hívják egybe, mely nagygyűlés a munkásvédő törvény irányát lesz hivatva megszabni. Ilyen értelemben határoztak a fémmunkások is, akik körülbelül háromszázán gyűltek össze. — Az újpesti munkásgyűlésen Rádi Sándor, az ismert szocialista beszélt és a javaslatokkal kapcsolatosan az anarchista és szocialista közt levő különbséget fejtegette. A kádárok is magukévá tették a munkásvédő törvény eszméjét. Az ötödik gyűlés felhívás jellegű volt. Egy hatodik munkásgyűlést is akartak tartani. A budai munkások kérését tagadta meg a főkapitány azzal az indoklással, hogy a tárnok-utcai kávéház tulajdonosa bejelentette, hogy helyiséget szocialista gyűlések megtartására át nem enged. Nyíri Antal munkás a Rudnay Béla főkapitány határozatát azzal a megjegyzéssel közölte társai-al, hogy a főkapitány egyáltalán nem ad engedélyt a várban tartandó gyűlésre.

— Luccheni büntetése. A királyasszony gyilkosára váró büntetésről a genfi „Neue Züricher Zeitung” a következőket írja: Ebben az esetben a genfi büntetőtörvénykönyv 252. szakaszát fogják alkalmazni, amely következőkép szól: „Szándékos emberölés életfogytiglan tartó börtönnel büntetendő.” A tizenkét esküdt nem tehet egyebet, mint hogy az eléjük terjesztendő kérdésekre igennel feleljen. Az elíteltet mindjárt másnap, ha csak a semmitűszékhez nem fordul, átkísérik a fegyházba. Ott néhány napig magánzárkában lesz, majd a műhelyben kap alkalmazást. Választhat a cipészesség és a szalmafonó-ipar közt. Reggeltől estig kell dolgoznia rövid szünettel. Vasárnap pihenhet, de részt kell vennie a közös istentiszteleten. Tilos a raboknak, hogy egymáshoz csak egy szót is szóljanak. Munkaközben is tines egymással szót váltaniok. Ha szorgalmasan dolgoznak, úgy megkereshetnek naponként néhány centimeot. Pénzükön hetenként két deczi bort hozhatnak. A zárkák tiszták, jóléggőűek. Látogatást minden évben négyszer fogadhat az elítelt, de ilyenkor is csak rokonai kereshetik fel 10—15 percze. Mélységes csend van ott éjjelnappal és ez rettenetessé teszi a svájci fegyházakat. A szigorú beszédtilalom rendkívül kemény büntetés a rabokra. Naponta kétszer sétálni viszik őket egy magas falakkal körülvett térre. A séta csak néhány perczig tart. Vasárnap reggel beszélhetnek a lelkeséssel és ezt a kedvezményt a némaságra ítelt rabok igénybe is veszik.

— Egy kormánybiztos kalandja. A párisi nagy operában tegnapelőtt előkelő társaság foglalt helyet egy páholyban. A színház egy hivatalnok azonban csakhamar berontott a páholyba és nem épen udvariasan arra figyelmeztette a társaság egyik tagját, hogy a páholy csak hat személyre szól és így az ott levő kis gyermekért, aki már a

hatodik lett volna, külön belépti díjat kell fizetniök. A társaságnak azonban egyetlen tagja sem értett francziául, a hivatalnok pedig nem tudta az ő nyelvüket, az angolt. Így történt meg az, hogy az idegenek a hivatalnok felszólalását kiutasításnak tartották és bár épenséggel nem értették a dolgot, a színházat elhagyták. Ez az incidens az igazgatóságnak különösen agért kinos, mert az idegen, mint utólag megtudták, Mr. Ferdinand Peck volt, az Egyesült-Államoknak a párisi világkiállításra kiküldött kormánybiztosa.

— A hadsereg kártérítése. A Szepességben tervezett hadgyakorlatok alkalmából a vármegye falvai nagyobbreszt meg voltak szállva katonasággal. Pálfaú községbe is jutott katona. Az éhes hadfiak persze megdézsmáltak az ő.ó szilvatermést és egyik-másik gazdának nagyobb kár okoztak. Egy, a károsult gazdák közül, feljelentette a dolgot az ügyeletes tisztnek, aki azt követelte, hogy bizonyítsa be, milyen volt a kár összege.

— Tíz forint; mondotta a paraszt.

— Azt könnyű mondani, de be is kell bizonyítani.

— Hogyan?

— Hát megesküszik rá.

— Igenis, hadnagy ur, szívesen!

— A templomban?

— Akár ott is.

És a jámbor ember a templomban nyugtázta a kincstár tíz forintját, amit hiányosság nélkül ki is fizettek.

— Személyi hír. Ziffer Emil dr., nyáron fűrdőorvos Gleichenbergben Budapestre visszatért és fővárosi praxisát ugyiszintén beléegzési intézetének (VIII. kerület József-körút 10. szám alatt) vezetését megkezdte. Rendelés és betegfelvétel délelőtt 10—11-ig, délután 3—4-ig.

— Cheque-hamisítás. A karlsbadi leszámítoló-bankhoz a napokban beállított egy fiatal ember és négyezer forintért szóló bankutalványt váltaltott be. A bank minden kétkedés nélkül beváltotta a chequet. Még ugyanaznap beváltott egy másik chequet is a Benedek-testvérek bankházában, ahol new-yorki nagykereskedőnek adta ki magát. A következő napon derült ki, hogy mind a két utalvány hamis volt. A karlsbadi rendőrség azt hiszi, hogy a szélhámos fiatal ember Budapestnek vette útját s értesítette a dologról a főkapitányságot a kellő fogadtatás előkészítése végett.

— Éjetuntak. Vauk Arzen uradalmi főerdész tegnap éjjel az Andrassy-uton, a körtérnél, szíven lőtte magát s meghalt. Zsebében a következő levelet találták:

„Tekintetes rendőrség! Hét évi gyógyíthatatlan gyomorhajom készített jelen lépésre. Többet voltam az orvosok kezelése alatt és kórházakban, mint szabadon, — de, sajnos, eredménytelenül. Ez untatta meg velem az életet. Kérem, ne bonyolítanak föl. Egyszermind kérem tudassák az esetet nőmmel Vauk Emmával, Lippán, Temesmegyében, hogy gondoskodjék temetésemről, nem különben nővéremmel özvegy dr. Kicsin Györgynél (lakik: kerepesi-ut 14. I. emelet 5.)

A szerencsétlen tegnap délután szabadult ki a Rókus-kórházból, ahol régóta feküdt. Súlyos ideg-hajban is szenvedett, ami ellen a megfigyelő osztályon kerestettek hozzátartozói orvoslást. Tegnap este meglátogatta nővérét, özvegy dr. Kicsin Györgynét, kerepesi-ut 14. szám alatt levő lakásán s onnan azzal távozott, hogy elemészti magát.

Hietschka Károly hatvan éves napszámos az este az összekötő-hídról a Dunába vetette magát. Utána eveztek, ki is hozták a partra, de ekkor már halott volt.

A hársfa-utcai 45. számú ház kapujában és az útvásártéren az éjjel éjjel után egy óra tájban egy-egy pisztolydurranás zavarta meg a csöndet. Mind a két helyen munkás ember használta a fegyvert önmaga ellen. A nevét egyiknek sem tudják, most mind a kettő haldoklik a Rókus-kórházban.

— Legett vasúti műhely. A déli vasút székesfehérvári pályaudvarán tegnap este tűz volt. A kocsiszerező műhely égett. Hogy hogyan gyuladt ki, nem tudják. A műhelyben hét személykocsi és és nyolcz toherkocsi volt, ezek a gépek nagy részével együtt elpusztultak.

Naplirend.

Naptár: Hétfő, szeptember 26. — Római kath.: Ciprian vt. — Protestáns: Juszina. — Görög-ország: (szeptember 14.) Ker. felm. — Zsidó: Tischri 19. Jam-Kippur. — Nap két 5 óra 37 perczkor reggel. — Nyugszik: 5 óra 33 perczkor. — Hold: két délután 3 óra 20 perczkor. — Nyugszik 11 óra 45 perczkor este.

A horvát miniszter fogad délelőtt 8—10 óráig.

A miniszterelnök nem fogad.

A kereskedelemügyi miniszter fogad délután 4—5-ig.

A pénzügyminiszter fogad délután 4 órától kezdve.

Nemzeti muzeum: természetrajzár nyitva d. e. 9—1-ig. Többi tárai, köztük a néprajzi osztály is (terület-utca 15. sz.) 50 krajczár belépődíj mellett tekinthetők meg.

Technológiai iparmuzeum nyitva 9—1-ig.

Akadémiai könyvtár nyitva 3—8 óráig.

Muzeumi könyvtár nyitva 9—1 óráig.

Egyetemi könyvtár nyitva 9 órától 12 óráig és 2—5-ig.

A „Hódoló díszfelvonulás“, Eisenhut Ferencz óriási körképe Városliget, Andrassy-ut végén, látható reggel 9-től este 7 óráig. Belépő díj 50 kr. Gyermek-jegy 30 krajczár.

Az egyetem megnyitása.

A tudomány-egyetem idej tanévét ma nyitották meg ünnepélyesen, a szokásos formák között. Volt nagyünnep, azután diszgyűlés, amelyen a régi rektor elbucszott az ifjúságtól, beszámolv a múlt év történetéről, az új pedig beköszöntött, mint rektor, s munkára buzdította a hallgatóságot.

Az ünnepi mise, a Veni Sancte tíz órakor volt az egyetemi templomban. Az első padokban ültek dr. Mihalkovics Géza rektor és dr. Herczeg Mihály prorektor; továbbá a jelenlegi és volt kari dékánok, valamennyien díszmagyarban. A többi pad-sorban foglalt helyet a tanártestület és az egyetemi hallgatóság. A misét dr. Klinger István egyetemi tanár mondotta több növendék-pap segédletével.

Mise után a jelen voltak az újravárosházára mentek az ünnepi közgyűlésre.

Itt gyülekezett össze a tanári kar, a tanuló-ifjúság s magyar díszben mihamar bevonultak a rektorok és dékánok. Közvetlenül utánuk érkezett meg Wlassics Gyula kultuszminiszter, akit az ifjúság megjelölt.

Herczeg Mihály a gyűlést megnyitván beszámolt az egyetem múlt évi történetéről. Felelősközlte, hogy az az egy év, melyet a rektorok hivatalukban eltöltenek, alig elég arra, hogy egyes fontosabb eszmét vagy reformot szülessen vagy fogamzani lássanak. Ha a rektori méltóságot a megválasztott több éven át viselhetné, inkább kereszttel lehetne vinni, megvalósítani vagy részletesebben szabályozni olyan reformokat, mint: a rektornak főrendiházi tagsága, az egyetemi tanárok megfelelő rangja, az egyetemnek az országgyűlésen való képviselése, a tanárok függetlenségének és elmozdíthatatlanságának törvénybeli biztosítása, az egyetemi ifjúság internátusa, az autonomia, a hittudományi karban a magyar előadási nyelv érvényre juttatása, a szünidők helyesebb változtatása és az egyetemi ünnepélyeknél a tanári egyenruha vagy díszöltöny alkalmazása.

Ezután áttért a múlt év történetének fontosabb mozzanataira, aminek voltak: II. Vilmos császár fogadtatása és díszközgyűlés a német császár híres pohárköszöntője emlékére; nagy falkyásmenet a mi királyunknak; az egyetemi kör szakosztályainak újjászervezése; a szociálisták beolvasása az egyetemi kör osztályaiába s ilykép a szociálisták terjedésének megállítás az egyetemen; az antiszemita és nacionalista mozgalom elszigetelése, távolartása; a két nagy egyetemi párt megszüntetése; általános egyetemi segélyegylet és segélyalap létesítése; az egyetemi békeegyesület; az országos diákkongresszus és a márczius 15-iki ötvenéves jubileum. Végül felemlítette, hogy az egyetemi könyvtár most 220.653 kötetre rug és ebből a múlt tanévben 45570 olvasó 49872 művet használt és 3492 kikölcsönző 15274 művet vett ki használatra.

Beszéde végeztével perczekig éltették.

A lelépő rektor ezután Mihalkovics Géza dr.-nak, az új rektornak adta át a méltóság jelvényeit, ha-

sonlóképen cselekedtek a dékánok is. Zsögöd Benő a jogtudományi kar dékánja helyét Nagy Ferencz, Rapaics Rajmund, a hittudományi kar dékánja, helyét Breznay Béla, Ajtay Sándor, az orvostudományi kar dékánja helyét Klug Nándor foglalta el. Csapán a bölcsészeti kar dékánja maradt a tavalyi Fröhlich Izidor.

Mihalkovics Géza dr. mondotta el ezután rektori székfoglaló beszédét, amely biológiai problémákról és feladatokról szólt. Először a biológia fogalmát fejtegette s azután egyenkint méltatta a biológiával foglalkozó tudósok nézeteit. Majd áttért a biológiának arra az elvére, hogy az emberi szervezet működése szabja meg a munkakör helyességét. Itt azután rámutatott a társadalom egyik újabb mozgalmára, amely a női munkakör tekintetében egyenjogusítani akarja a férfival. Biológiai okokból ez a mozgalom semmi esetre sem lesz hasznos, bár a káros befolyás nagyságát egyelőre mérlegelni nem lehet. Beszédét Zola Emilnek a munka magasztalásáról írt következő szavaival végezte:

„Fiatal barátim! Tartsák egész életükön át a munka becsét magasztosnak. Én a társadalomnak csak egyszerű munkása voltam, de hosszú pályám tapasztalataiból a munkáról csak a legjobbat mondhatom. Életem kezdete keserű volt, megismertem a nélkülözést és a kétségbeesést. Később küzdöttem az igazságért, e miatt bántalmaztak, hazugsággal vádoltak és becsémélték. E harcban csak egy hitem volt, csak egy erő támogatott: a munka. Ezt tartottam mindenkor szemem előtt s ez elég volt arra, hogy felemeljem s az igazságért való küzdésre bátorságot adjon akkor, ha az élet gonoszúsága lesújtott. Zavart gondolatokkal és elkeseredve ültem sok reggelen a dolgozó asztalhoz, de a küzdés első pillanatait után mindig vigaszt és erőt találtam a munkában.“

Az éljenzéssel fogadott megnyitóbeszéd után Klug Nándor dr. orvoskari dékán nyitotta meg a tanévet lelkesítő beszéddel, amelyben különösen a testi nevelésre hívja fel az ifjúság figyelmét.

Ezzel végződött be az ünnepség.

Levél Ázsiából.

Roschaplil Károly uradalmi erdész, ki urát, Zichy Jenő gróft az ázsiai útjában kíséri, a napokban levelet írt egyik barátjának, Pataki Károly nagyváradi számtisztnek. Az érdekes levél Kijáhta városban kelt és borítékán szibériai, pétervári és moszkvai postabélyegzők ékeskednek. Teljes három hét kellett rá, hogy a messze idegenből Nagyváradra hozza a posta.

A levél egész terjedelmében így hangzik:

Kijáhta, 1898. szeptember 2.

Kedves druzsám!

Tudatlak, kedves barátom, hogy életben vagyok. Hazulról folyó évi márczius 12-én indultunk el. Lembergen át Odesszába mentünk, onnan tengeren Botamba, Tiflis, Ázsia Boku, Derwend, Petrovsk, Astráchan, Zóvizin, Sórátov, Wolks, Sámóra, Csirsráng, Káron, Peim városokban fordultunk meg európai Oroszországban. Junius 23-án az Urál hegységén átkelve Chörbet Uralszkinél léptünk ez utba másodszor Ázsiába. Először a Kaukázuson átkelve léptünk át Ázsia földjére. Szibériában Tyumen, Tobolsk, Omsk, Tomsk, Kórsnojorsk, Minusinsk, Irkutsk és Kijáhta nagyobb városokban fordultunk meg. Most 14 kilométernyire vagyunk China határától. Holnap reggel indulunk innen taligán, melyet tere, s ahol lehet, ló fog húzni. Urgán, Kalgánon, Gobin át 1600 kilométernyi utat téve, érkezünk Pekingbe. Onnan Schönheiba megyünk, itt nagy hajóval szállva, Indiát megkerülve Konstantinápolyba, onnan a Balkánon át, ha az Isten segít, decemberben hazautazunk.

Tobolskból Jankó János és Pápay tanárok Obsdorf Berezovon át északra mentek az ostjákat tanulmányozni, ezeket csak hazánkban látjuk viszont.

Krasznojárskból Potsa Béla régész és Lohotky hazautaztak. Ezen városban egy taggal ismét apadt az expedíció, ugyanis Bánhid József

lembergi földbirtokos visszafelé utazik. Így csak hárman, Zichy Jenő gróf, Csiky Ernő zoologus és én megyünk neki a hosszú utnak.

Augusztus 27-ike kis lija, hogy végzetessé nem vált ránk nézve. Szekerünk hátuljához egy láda volt kötve, melyben csepű közé löpor és száz darab megtöltött töltény volt becsomagolva. E napon nagy szél fujván, a kocsisok a szél-től védett kocszi hátuljánál gyújtattak pipára ennek következtében a láda nyílásán át a csepű közé tűzszikra jutott. Füst szagot érezve, azt gondoltuk, hogy szekerünk tengelye, mely fából volt készítve, gyuladóban van. Szekereinket tengelykenés végett megállítottuk, midőn a hátulso tengelyt kenik, az egyik kocsis azt mondja: „a kocszi hátuljához kötött egyik ládából füst jön ki.“ A ládát tartó köteleket elvágva, én a ládát a szekér hátuljából kidobtam, alig távoztunk százötven lépés távolságra, a láda fölrobban, így, hála istennek, hennünk kárt nem tett. E láda Bánhidy tulajdona volt.

Kedves barátom! Nem tudom, elhiszed-e, én már az utazásba belefáradtam és beleuntam. Szibériában sokat szenvedtünk, nappal a hőségtől és legyek csípésétől, olyan szemtelen és oly sok legyet, mint itt, sehol sem láttam. Éjjel meg a szunyogok kínoztak, nem tudunk tőlük aludni.

Szibériában, a most épülő vasut mentén, a közbiztonság rossz lábon van. Krásznajoirkban a városban két hét alatt negyvenhét embert gyilkoltak meg. Irkutban is naponként gyilkoltak meg embereket.

Azt hiszem, elég is lesz a plausból, attól tartok, ha sokat karmolok, nem olvasod azt el. Kérlek, add át tiszteletemet a volt gymnásiumi tanár uraknak, ha találkozol velök, mint Ponty. stb.

Téged kedves feleségeddel együtt, kit még nem volt szerencsém megismerni, ölel és csókol igaz barátod

Roschaplil Károly,
Zichy gróf expedíciójának tagja.

TÖRVÉNYKEZÉS.

— Gyilkos apa. Az oklatan felgerjedés, mint Füzesgyarmatról jelentik lapunknak, Kovács Mihály odaváló lakost gyermeke gyilkosává tette. Kovács négy apró gyermekét, akik közül a legnagyobb hat éves volt, kivitte a kukoricza-földre s ott a csöpp Miskának azt a parancsot adta, hogy a kukoricza-szélén halomba szórt tököket szedje föl zsákba. A kis gyermek nem igen tudott megbirkózni a feladattal s ezért apja úgy feldühödött, hogy fültövon ütötte. A kis gyermek menten összeesett és még ott a kukoricza-földön kilehelte lelkét. A gyulai királyi törvényszék gondatlanságból halált okozó súlyos testi sértésnek minősítette az esetet, de a kuria — melán — szigorubban vette a dolgot, és míg a két ítélő fórum Kovácsot egyévi börtönrre ítélte, addig a kuria három évi fegyházra mért rá.

— A siketnéma gyermek. Várkonyi Gábor jászberényi lakos tavaly meggyilkolta a fiát. A siketnéma fia hajnali álmát aludta, mikor apja álmából fölrázta, két kezét zsineggel összekötötte s a torkát egy éles késsel elvágta. A gyilkos apa tettét azzal menti, hogy fia rendkívül vadsott volt és lopásért sokat kellett érte fizetnie. A szolnoki törvényszék most Örley Béla elnöklése alatt a gyilkos apát tízévi fegyházra ítélte.

SPORT.

— Lőverseny Szatmáron. A szatmármegyei gazdasági egylet október 12-én Szatmáron lőversenyt rendez. A programmon öt verseny szerepel különböző díjakkal. Ugyanez az egylet szeptember 27-én a nagyvásár alkalmával csikós kancza-jutalmdíjazást rendez. A díjakat Vécsey József báró egyleti elnök ajánlotta fel.

— Vasuton megsérült versenyló. Zangen lengyel sportsman Balek-je tegnap a vasuti kocsiutól gondatlansága következtében a vagonban annyira összezúzódott, hogy többé aligha lesz belőle versenyló. A károsult tulajdonost már fel is szólította a vasuti igazgatóság kártérítési igényének a be-terjesztésére.

Őszi lóversenyek.

(Első nap.)

Ma kezdődött a budapesti őszi meeting, a már megszokott élénk érdeklődés mellett. Az őszi kísérleti verseny volt a mai nap great attractiója, mely nem kis meglepetéssel végződött. A legjobb két évesnek tartott Cid még helyre sem érkezett, de az általa a nyári kísérleti versenyben legyőzött Doge is csak a harmadik helyre tudott bevergődni. Ellenben az alagi campagneból felküzdött Fee, a Metropoli-díj győztesével Annuskával szemben erős küzdelem után rövid fejhoszszal volt első. A sporttudósoknak és érdekelteknek ez az eredmény újabb fejtevést okozott annak az elbírálásánál, hogy hány már most melyik a legjobb két éves, ha Cid ilyen csufosan kikapott.

Mi e vereségnek abban találjuk a magyarázatát, hogy az Ándrássy-ló ma nem volt futó kedvében. A távoszlopig nagyon kelleltlenül tartotta magát az élen, úgy hogy ugyancsak nógatni kellett. A szürke csikó holnapután újra fut a Hatvani-díjban, ott majd elvált, hogy reális volt-e Cidre nézve a mai vereség.

Megemlítésre méltónak tartjuk még Zászlós-nak a gödöllői-díjban aratott nagyon könnyű győzelmét. A hatalmas három éves minden szükése s az a stílus, amelyben ezt a versenyt megnyerte, azt sejtetik, hogy Zászlós első klasszis három éves.

A favoritoknak ma megint rossz napjuk volt, mert az első futamot kivéve az összes versenyekben legyőzték őket. Az államdíjban Or-durt leverte a kitartó Rose of Kildare, a gátversenyben Anot Francia Mulató és Turi-Tari előzték meg, a két évesek eladóversenyében az erősen fogadott Pacsirta már a távoszlopnál verve volt, végül a Nursery-handicapban a nagyon favorizált Deaf et Dumb helyett istállótársa, Mini haladt el elsőnek a bírói páholy előtt. Ennyi meglepetés után bizony megint csak duzzadt táskával hagyták el a ringet a bookmakerek.

A részletes eredmény a következő:

I. Gödöllői-díj. Díj 3000 korona. Távság 1600 méter.

1. Mr. C. Wood Zászlós 56 kilogramm, lovagolta Adams.
2. Báro Üchtritz Zsigmond Ignác 60.5 kilogramm, lovagolta Sharpe.
3. Gróf Degenfeld I. Gohér 56 kilogramm, lovagolta Barker.

Futott még: Gróf Eszterházy Mikály Moring 56 kilogramm, lovagolta Cleminson.

Bírói ítélet: Két és félhoszszal igen könnyen nyerve, hat hoszszal harmadik.

Idő 1 perc 48 másodperc.

Totalisateur: 5 : 10. — 1 forintos helyen 5 : 10. 30 krajczáros helyen 5 : 10. — Helyrefogadások I. 25 : 30. II. 25 : 33.

A többi ló quótája győzelem esetén: 5 : 11 Ignác, 5 : 36 Gohér, 5 : 49 Moring.

Könyvfogadások: pari Zászlós, 1 és háromnegyed Ignác, 8 Gohér, 12 Moring.

Versenyérték: 2960 korona, 610 korona a másodiknak.

II. Háromévesek gátverseny. Díj 3000 korona. Távság 2400 méter.

1. Gróf Eszterházy M. Francia Mulató 55.5 kilogramm, lovagolta Hesp.
2. Tránkel A. százados Turi-Tari 50.5 kilogramm, lovagolta Huxtable H.
3. Gróf Trauttmansdorff L. Anó 53 kilogramm, lovagolta Slim.

Futottak még: Jankovich D. Belle Helene 58 kilogramm, lovagolta Csempera. Blaskovich Ernő Virgenez 55.5 kilogramm, lovagolta Sheibal Liptay B. Nyiribicskás 58.5 kilogramm, lovagolta Horváth. Miklósfalvi ménés Galli-trac 55.5 kilogramm, lovagolta Herbert.

Bírói ítélet: Két hoszszal könnyen nyerve, öt hoszszal harmadik.

Totalisateur: 5 : 37. — 1 forintos helyen 5 : 42, 30 krajczáros helyen 5 : 42. — Helyrefogadások: 25 : 44. II. 25 : 33. III. 25 : 34.

A többi ló quótája győzelem esetén: 5 : 15 Belle Helene, 5 : 17 Turi-Tari, 5 : 19 Anó, 5 : 82 Virgenez, 5 : 105 Galli-trac, 5 : 160 Nyiribicskás.

Könyvfogadások: 2.25 Anó, 4 Turi-Tari, 5 Belle Helene és Francia Mulató, 6 Virgenez, 7 Galli-trac, 12 Nyiribicskás.

Versenyérték: 2950 korona, 710 korona a másodiknak.

III. Államdíj. Díj 4000 korona. Távság 2800 méter.

1. Capt. George Rose of Kildare 52.5 kilogramm, lovagolta Sharpe.

2. Wahrmann R. Tripoteuse 50 kilogramm, lovagolta Gilchrist.

3. Báro Springer G. Or-dur 56.5 kilogramm, lovagolta Hyams.

Bírói ítélet: Két és félhoszszal könnyen nyerve, fejhoszszal harmadik.

Idő 2 p. 59 mp.

Totalisateur: 5 : 13. — 1 forintos helyen 5 : 14. — 30 krajczáros helyen 5 : 13.

A többi ló quótája győzelem esetén: 5 : 7 Or-dur, 5 : 44 Tripoteuse.

Könyvfogadások: 2 reá Or-dur, 2 Rose of Kildare, 10 Tripoteuse.

Versenyérték: 3930 korona, 930 korona a másodiknak, 160 korona az egyleti pénztárnak.

IV. Őszi kísérleti verseny. Díj 10.000 korona. Távság 1100 méter.

1. Gr. Pejacsevich A. Fé e 50.5 kilogramm, lovagolta Cleminson.
2. Jankovich-Bérin Gy. Annuska 50.5 kilogramm, lovagolta Hyams.
3. Gr. Festetich T. Doge 57 kilogramm, lovagolta Park.

Futottak még: Gr. Ándrássy T. Cid 52 kilogramm, lovagolta Gilchrist. Gr. Forgách I. Kisasszony 59 kilogramm, lovagolta Wilton.

Bírói ítélet: Küzdelem után rövid fejhoszszal első, kéthoszszal harmadik.

Totalisateur: 5 : 67. — 1 forintos helyen 5 : 52. — 30 krajczáros helyen 5 : 39. — Helyrefogadások: I. 25 : 128. II. 25 : 68.

A többi ló quótája győzelem esetén: 5 : 12 Cid, 5 : 16 Doge, 5 : 22 Annuska, 5 : 35 Kisasszony.

Könyvfogadások: 2 Cid és Doge, 4 Kisasszony, 6 Annuska, 12 Fé e.

Versenyérték: 10.000 korona elsőnek, 1420 korona a másodiknak, 100 korona a harmadiknak.

V. Két évesek eladóversenye. 2000 korona. Távság 1000 méter.

1. Gr. Trauttmansdorff L. A propos 48 kilogramm, lovagolta Marsh.
2. Jankovich D. Czicza II. 46.5 kilogramm, lovagolta Finan.
3. Geist G. Ré s z e s 51.5 kilogramm, lovagolta Sharpe.

Futottak még: Gr. Hadik-Barkóczy E. Corsica 46.5 kilogramm, lovagolta Wilton. Báro Königswarter H. Pacsirta 51.5 kilogramm, lovagolta Hyams. Mr. Lincoln Györgyike 51.5 kilogramm, lovagolta Peake. Lovag Lederer S. Ágra 46.5 kilogramm, lovagolta Slack. Rohonczy G. Arkangyalát 47.5 kilogramm, lovagolta Major. Szemere M. Tárogató 44.5 kilogramm, lovagolta Lovász. Tránkel A. száz. Bluette 48 kilogramm, lovagolta Fürst. Zangen I. Oculi 48 kilogramm, lovagolta Gilchrist.

Bírói ítélet: Félhoszszal könnyen nyerve, egy hoszszal harmadik.

Idő 1 perc 3 és fél másodperc.

Totalisateur: 5 : 65. — 1 forintos helyen 5 : 68. 30 krajczáros helyen 5 : 52. — Helyrefogadások: I. 25 : 151. II. 25 : 175.

A többi ló quótája győzelem esetén: 5 : 14 Pacsirta, 5 : 32 Györgyike, 5 : 41 Oculi és Ré s z e s, 5 : 56 Corsica, 5 : 67 Ágra, 5 : 80 Czicza II., 5 : 132 Arkangyalát, 5 : 158 Tárogató, 5 : 183 Bluette.

Könyvfogadások: 1 és fél Pacsirta, 5 Corsica, 6 Györgyike és Ré s z e s, 10 Czicza II. és Tárogató, 12 Ágra, A propos és Oculi, 14 Arkangyalát és Bluette.

Versenyérték: 1970 korona, 1780 korona a másodiknak, 1300 korona az egyleti pénztárnak.

A győztest megvette Wenckheim D. 4200 koronáért.

VI. Nursery-Handicap. Díj 2000 korona. Távság 1000 méter.

1. Báro Üchtritz Zs. Mini 48.5 kilogramm, lovagolta Marsh.
2. Newmarket Lexl 44.5 kilogramm, lovagolta Slack.
3. Gr. Ándrássy T. Becses 48.5 kilogramm, lovagolta Gilchrist.

Futottak még: Br. Üchtritz Zs. Deaf et Dumb 62 kilogramm, lovagolta Sharpe. Gr. Festetich T. Duty 53.5 kilogramm, lovagolta Park. Mr. Five Brabantine 52.5 kilogramm, lovagolta Bulford A. Szemere M. Vén dícsőség 52 kilogramm, lovagolta Cleminson. Dreher A. Weyer 50.5 kilogramm, lovagolta Bulford S. Br. Harkányi J. Lauderdale 50 kilogramm, lovagolta Wilton. Baltazzi A. Nerissa 50 kilogramm, lovagolta Hyams. Mr. Dorryt Plaisirchen 49.5 kilogramm, lovagolta Sands.

Bírói ítélet: Másfélhoszszal könnyen nyerve, egy hoszszal harmadik.

Idő 1 perc 3 3/4 másodperc.

Totalisateur: 5 : 21. — 1 forintos helyen 5 : 20. — 30 krajczáros helyen 5 : 22. — Helyrefogadások: I. 25 : 166. II. 25 : 133.

A többi ló quótája győzelem esetén: 5 : 23 Nerissa, 5 : 44 Plaisirchen, 5 : 47 Vén dícsőség, 5 : 48 Lexl, 5 : 59 Weyer, 5 : 62 Becses, 5 : 68 Lauderdale, 5 : 81 Duty, 5 : 85 Brabantine.

Könyvfogadások: 3 Deaf et Dumb, 4 Nerissa és Weyer, 6 Lexl és Vén dícsőség, 8 Mini és Plaisirchen, 10 Brabantine és Lauderdale, 12 Becses és Duty.

Versenyérték: 1960 korona, 840 korona a másodiknak, 130 korona az egyleti pénztárnak.

* Tévesen báró Harkányi A. neve alatt s színeiben futott.

ÜZENETEK A KÖZÖNSÉGNEK.

S. N. Brassó. Egy megvalósult álom vagy sejtés sokakat tett már babonássá. Épen most olvasunk egy hasonló esetet a „Lancet” című angol orvosi lapban. Egy londoni orvos elbeszéli, hogy valamelyik páciense tizesztendő korában kitörte a mutatóujját — augusztus 26-án. Három évre rá leesett a lőről és kitörte a ballábát — augusztus 26-án. A következő évben elesett és a balkarját törte el — augusztus 26-án. Egy évre rá valami nagy vasrud esett a ballábra és egészen eltörte — augusztus 26-án. A következő esztendőben egy bányá előtt elgázolta egy kocsi és a jobb lábát teljesen tönkretette, úgy, hogy amputálni kellett — augusztus 26-án. Ezek után természetes, hogy augusztus 26-án ki sem mozdult a szobájából huszonnyolc esztendeig. Történt azonban, hogy 1890-ben elfelejtkezett erről a szerencsétlen napról s a vége az lett, hogy ismét törött ballábbal vitték haza. Azóta minden augusztus 26-át ágyban tölt a teljesen nyomorékká lett ember, akinek elég oka van az augusztus 26-iki napot szerencsétlenné tartani.

Dr. J. E. Budapest. Későn támadt és — bocsánat — nem is igen jó eszmék. Hogy Genfben diszkultitást menesztett volna a magyar parlament? Ki gondolhatott arra a megdöbbenés első pillanatában? S ha eszébe is jutott volna valakinek, aligha szól róla. Végre is, az nem deputációra és díkcióra való alkalom volt. Ép oly kevéssé szerencsés az az ötlet, hogy Genfből Bécsbe magyar küldöttségnek kellett volna a felséges asszony holttestét elkísérni. Genfből Budapestre, ennek még lett volna értelme; de Bécsbe? Hogy ezek világraszóló dokumentációi lettek volna a magyarok szerete ténak, az mellesleg. A mi részvétünk spontán és őszinte volt, minden cél nélkül. Legkevésbé volt az a célunk, hogy az egész világ előtt eljuttassunk holmi érzékenységi játékot. Ami Bécsben történt a magyarokkal, az részben az udvari etiketten részben pedig a fejtelenségen múlt, amelyet a váratlan csapás okozott. Elmult dolgok ezek, hiába is bolygatnánk őket. Most már senki sem teheti jóvá. Adja Isten, hogy nagyon sokáig ne is legyen alkalom a jóvátételre.

G. K. Budapest. Nem őn az első, a kinek fölött, hogy az „Országos Hírlap” igen gyakran közöl orosz novellákat. Nem exkuzáljuk magunkat azért, nincs rá okunk. Végre is, az ember onnét vesz a honnét a legjobb a t kapja s az európai irodalomban az utóbbi évtizedben kétségkívül az orosz dominál. Aki állandóan figyelemmel kíséri a francia, német és angol irodalmat, az tapasztalhatja, hogy csak nagy-eivelve adnak egy-egy jobbminőségű produktumot. Oroszország felől ragyog ma az irodalom csillaga, azért nézünk feléje leggyakrabban.

Paedagogus. Budapest. Cikkeik nem adhatjuk ki, mert egyoldalúak, tehát igazságtalanok. Az amit a tanítók most alakuló segélyegyletéről ír, csodálatosan elfogultságot árul el. Hogy lehet őket megróni azért, hogy segíteni akarnak magukon a rendelkezésükre álló eszközökkel? Hát nem természetes, hogy aki szükségben van, az javítani akar a helyzetén? Hagyjuk el az ilyen igazságtalan vádaskodásokat. Nincs olyan gyöngyölet ami tanítóknak! Ami a rossz tankönyveket illeti, azok miatt nem lehet a tanítókat ülni; azok egészen a minisztérium lelkét nyomják. Amiket a belvárosi leányiskola ügyéről elmond, azok letárgyalt dolgok. Ezekről már elmondtuk a véleményünket, hogy tudniillik az igazgatót félrevezette a tanács. Hogy mit ért az illető igazgató ur „Korai ábrándok” alatt, azt nem tudjuk, arról hát nem is szólhatunk.

K. M. Debreczen. Az említett regényt vagy a kiadó engedélyével dolgozhatja át színdarabbá, vagy pedig az örökös-család beleegyezésével. Hogy ki adhatja meg a jogot a kettő közül, azt a kiadótól tessék megkérdezni.

Cordella. Budapest. Hogy melyik darabhoz lehet fiatal leányt elvinni és melyikhez nem, azt mi nem dönthetjük el, mert azt egyáltalán bajos dolog eldönteni. Nem ajánlatos a nagy liberalizmus sem, meg a tulzó prudencia sem. Azt hisszük, igen kicsiny veszedelem lehet abban, hogy egy tizenhét éves leány a „Kaméliás hölgy”-et megnézi. Ujság- és regényolvasó leányok nem találnak abban semmi újat és főképp semmi rosszat. Az ilyen darabok még soha senkit sem rontottak el. Jobb ha a színházban vagy könyvekből tanulják meg azt, amit az életben tudniok kell, mintha maguk esnének át mindenben.

NYILT-TÉR.

Egyévi önkéntesek

legelőgáznabban és legelőgáznabban

Ziller Mór és társa

császári és királyi udvari szállítóknál

Budapest, Károly-laktanya,

KÖZGAZDASÁG.

A tiszai hajózás beszüntetése. Az első császári királyi szabadalmazott Dunagőzhajózási-társaság közteszi, hogy a rendkívül alacsony vízállás miatt a tiszai személyszállító hajókat a mai napon beszüntette.

Mezőgazdasági gépkészítés. Eperjesen október elsején nyílik meg a sárosvármegyei gazdasági egyesület gépkészítése s három napig lesz nyitva. Október 3-án sorshúzás lesz a kiállítás kapcsolatban, amelyen kétszázötven tárgyat sorsolnak ki.

Magyarország szesztermelése. A végleges kimutatás a magyar korona országainak szeszforgalmáról 1898. július havában és 1897. szeptember 1-től bezárólag 1898. július végeig a következő:

I. Termelési adó: 1. termelési adó alá eső szeszfűzők által termelésre bejelentett: 1898. júliusban: 1857 hektoliter alkohol; az egész fenti időszakban 32.864 hektoliter.

II. Fogyasztási adó: Termeltetett szeszfűzőkben 1898. júliusban 51.034 hl., a fenti időszakban: 959.540 hl.

III. Bevételzeteltetett fogyasztási adóval terhelte szesz szabadraktárakba nyilvánítt szeszfinomítottakban és szesz szabadraktárakban: a) a magyar korona országaiból: 1898. júliusban 11.113 hl., a fenti időszakban: 308.872 hl., b) a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országokból: 4726 hl., 1898. júliusban, a fenti időszakban: 41.660 hl.

IV. Elszállított a fentemlített vállalatokból: a) a fogyasztási adó lefizetése mellett 1898. júliusban 69.429 hl., a fenti időszakban: 760.059 hl., b) fogyasztási adóval terhelten: aa) a magyar korona országainban levő vállalatok részére: 1898. júliusban 10.487 hl., a fenti időszakban 310.138 hl., bb) a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országokban levő vállalatok részére: 1898. júliusban 2010 hl., a fenti időszakban: 29.906 hl., cc) a vámvonalon át való kivitelre: 1898. júliusban: 11.489 hl., a fenti időszakban: 66.321 hl., dd) másnemű adómentes felhasználásra: 1898. júliusban: 8132 hl., a fenti időszakban 78.281 hektoliter.

IDŐJÁRÁS.

A m. kir. országos meteorológiai intézet távirati jelentése 1898. szeptember 25-én reggel 7 órákor

Állomások	Legnagyobb mín. 700 +	A hőmérséklet a hőmérőn az éjszaka közepén	Állomások	Legnagyobb mín. 700 +	A hőmérséklet a hőmérőn az éjszaka közepén
Arad	60.4	06.6	Pala	57.3	12.5
Békéscsaba	61.1	06.1	León	60.0	06.0
Budapest	61.5	07.4	Sárospatak	62.1	11.9
Budaörs	61.1	04.6	Torony	56.9	15.4
Cegléd	60.5	03.0	Füzesszent	57.1	17.4
Dévény	60.9	13.7	Rákos	57.8	16.6
Eger	60.9	08.8	Nagy	56.0	18.7
Keszthely	60.7	10.6	Brassó	56.3	22.0
Zágráb	60.8	09.9	Palermo	57.9	21.6
Fiume	57.1	14.1	Mila	56.2	25.0
Cikvenica	58.5	15.8	Zürich	60.6	00.0
Fancsova	61.0	06.3	Berlin	57.5	17.0
Temesvár	61.7	04.4	Paris	62.7	00.0
Arad	60.5	05.4	Köpenhaga	60.0	00.0
Szeged	60.9	09.1	Hamburg	61.3	06.4
Szolnok	61.8	10.3	Berlin	60.1	07.2
Eger	60.4	04.6	Christiansburg	64.7	06.4
Debrecen	60.0	07.6	Stockholm	60.0	00.0
Kismén	60.0	05.3	Szent-Pétervár	55.8	04.5
Ungvár	61.6	09.6	Moskva	61.8	06.9
Szatmár	61.3	06.8	Varsó	65.4	08.1
Nagyvárad	62.0	11.7	Kiev	59.7	07.8
Kolozsvár	61.6	04.8	Odessa	—	—
Nagy-Szeben	61.8	08.5	Szibéria	60.0	00.0
Bécs	61.4	08.0	Szibéria	60.3	09.8
Szibéria	62.2	08.5	Konstantinápoly	59.5	19.9
Klagenfurt	59.7	02.5			

Ugy a legnagyobb-maximum, mint a minimum gyengébb lett, a helyzet pedig nagyjában a régi maradt. Az európai időjárás tulajdonképpen felhős, bár az északi és déli Európában a felhők a hőmérsékletet alacsonyra tartják. Hazánkban az északnyugati szelek kivételével napra mindenütt esett az eső, leggyakrabban pedig az Alföldön. A csapadék mennyisége többnyire kicsiny volt. Az idő látszólagos lett és délen borult. Változatos felhős, hűvös idő várható, szélvihar vagy csak szélviharosan kevés esővel.

BABEL.

Francia regény.

(49)

Augustin Filon.

Másnap reggel igen szép idő volt és Fidés, ki korán kelt, kisétált a kertbe. Alig volt ott pár percig, mikor Juliennel találkozott, ki hozzá csatlakozott és együtt sétált vele. Julien lábai alatt zörögtek az elszáradt falevelek, miket a kertészek seprője ott felejtett az úton.

— Látja, szolt Julien, összehúzza szemöldökét, a lusták hogy keresik a pénzüket? Fidés reá nézett.

— Ha önnek Greek-Streetben azt mondták volna, hogy valamikor boszankodni fog, ha reggel kilencz órára kertészei még nem takarították el a száraz leveleket, miket az éjjeli szellő ráz le a fákról, elhitte volna ezt? ... S legyenek ezek bár rózsalevelek vagy eperfalevelek, úgy látszik, csekélységek szokták a boldogok örömeit megzavarni.

— Boldog! szolt Julien keserűséggel.

— Ön talán megengedi magának, hogy ne legyen boldog?

Julien lehorgasztotta fejét s szótlanul mentek néhány lépést.

— Látja, ezen a padon irtam önnek levelet egy napon.

— Micsoda levelet?

— Egy levelet, melyet nem tettem postára ... Sohse gondoltam volna, hogy még valaha e helyen nyugodtan beszélhetünk egymással.

— Igen, válaszolt Julien komoran, apkszor történik az életben épen az ellenkezője annak, amit várunk.

Botjával mindenféle vonalakat karcolt a földbe.

— Vallja be, szolt Fidés hosszú szünet után, hogy nagyon megváltoztam. Ön tegnap igen meglepődöttnek látszott.

— Kétségkívül! Ön nagyon megváltozott ... Öt év előtt csak csinos volt, ma befejezett szépség.

Fidés könnyedén elpirult.

— Azt hinném, hogy régi barátok között nem járja a bók.

— Ön kérdezett s én feleltem ...

— Ne beszéljünk; rólam ez a téma épen-séggel nem mulattat engem. Beszéljünk önről. Ön azt sejteti velem, hogy nem boldog. Minek érzi hiányát? ... Bájos felesége van, ki imádja önt ...

— Amy igen szeretetreméltó házasságunk első percétől fogva maga a tökély. De való-ságos gyermek, kinél a szeszélyek csak úgy kergetik egymást. Irántam való szerelme is csak hőbör.

— Nincs joga hozzá, hogy ezt mondja ... vagy gondolja ... Ön vagyokra áhított s elérte.

— Vagyis kezelem a feleségem millióit és együtt élek vele. És ha tudná, hogy mennyi gonddal!

— Kitalálom: e gazdagság eredete, a szegény nép nyomora bántja az ön lelkiismeretét.

— Oh! nem ez!

— De hát a hajótörések ...

— Ön még mindig hisz ezekben a történetekben? Oh tulsz az egész ... ép úgy, mint a munkások kíváncsiak. Ha meghallgatnák ez embereket, nem kellene egyebet tenni, mielőtt munkáikat folyton leszállítani és a fizetéseket annyira emelni, míg elengedők volnának, hogy télenél élhessenek. Hát észszerű volna ez? ... Az old-brooki bányászok meg akarták kötni a kezemet, hát a pokolba küldtem őket s kaptak olyan igazgatót, ki érti a sakkhuzásokat és elbánik velük.

— Tudja-e, hogy ön is nagyon megváltozott?

— Igen és sokan köpönyөгforgatónak, re-negátnak mondanak ... Ez kellemetlen volt, de ügyet sem vetek rá ... Ami mind e gazdagságban terhemre van, az az, hogy nem én szereztem, hogy csak úgy hullt az ölembe, merő véletlenségből, egy kis leány szeszélyéből. Most, hogy hozzászoktam már, nem okoz semmiféle gyönyört. Nem érzek belőle többet, mint az ágyam melegéből vagy az öltözeteim puhaságából. De hogy szerethessem, hogy megbecsülhessem e vagyont ahhoz az kellene,

hogy apránként összehordtam legyen, hogy minden részecskejéért akaraterőmet és intel-ligenciámat vetettem legyen latba, ami a le-folyt küzdelemre és a nyert diadalra emlékez-tessem. De mindjárt a magaslatra jutván, megraboltattam a fokozatos emelkedés isteni érzetétől ... Ki menne fel a „Jungfrau“-ra, ha vasut vagy felvonó vinne oda? ... Én a legyőzött akadályok gourmandja vagyok.

— Mondja inkább, hogy mindig azt szerette és mindig is az után fog vágyódni, amije nincs.

— Talán ... Mindenesetre azonban az étellel való mérközésemhez, a társadalommal való párviadalomhoz egy asszonyra lett volna szükségem, egy igazi, művelt asszonyra, aki erélyes, kiváló és akiért az ember elveszti vagy meghódítja a világot ... egy asszonyra, aki ... olyan mint ön, Fidés ... Ah! hogyha akart volna! ...

— Megkérdezte-e valaha?

Halkan ejtette bár ki e mondatot, még is szerette volna visszavonni, Julien hirtelen fe-léje fordult és erősen nézett arcába.

— Nos? ... és há megkérdeztem volna? ...

Fidés hallgatott.

— Oh! milyen balga voltam! kiáltott fel hevesen Julien.

— Hallgasson. Jönnek.

A két asszony megölelte egymást.

— Még nem engedem távozni, szolt Amy. Minden szükséges holmiját idehozzátjuk s Julien segítségemre lesz, hogy önt legyőzzem. Leg-alább egy hétig maradjon. Annyi mesélni va-lóm van!

— Legyen! maradok. Nyolcnapos jólétet és lustálkodást megengedek magamnak aztán ismét felveszem a nyomorúság lánczait.

Mikor a nyolcz nap elmúlt, Amy arra kérte Fidést, hogy maradjon egy hónapig. A hónap elmúltával aztán már nem is volt szó az elutazásról. Fidés berendezkedett El-Obayd-ban, anélkül, hogy erre különös előkészületeket tett volna. Úgy látszott, hogy letett arról a lázas tettvágyról, arról a merész és min-dent megvető akaratról, mely annakelőtte jel-lemezte. Közönyösnek, szórakozottnak, vagy merengőnek látszott, mintegy benső álmodo-zásba merülve s érzelmi világába huzódva vissza ismét az őt környező gazdagság kö-zepette.

— Mire gondol? — kérdezte néha Amy.

— Nem gondolkodom többé és ez igen kellemes állapot. Inkább kipihenem azt, hogy előbb sokat gondolkodtam.

Julien incselkedett vele szórakozottsága miatt, annyira, hogy Amy szükségesnek vélte közbelépni.

— Igazán illetlen önhöz, kedvesem.

— Hagyja csak. Mindig örömet okozott neki, ha gunyolódhatott velem. Ez nem jár semmiféle konzekvenciákkal.

Ilyen volt El-Obaydban a dolgok külső máza és az élet simán, csöndesen folyt tovább. Sem Fidés, sem Julien nem ámitotta önmagát. Az első naptól fogva egy közös titkuk volt, amely titok benne volt minden tekintetükben, minden szavukban, még a legjelentéktelenebbben is, melyet váltottak. A varázs, mely Fidésből kiáradt, napról-napra jobban hatalmába ejtette Julient, ki mindent elhanyagolt, barátait, összekötteté-seit, kötelességeit, mindent; otthon maradt, lebilincselve a vak, fékezhetetlen vágyakozás-tól, hogy Fidés közlelésben lehessen, hallgassa hangját, ruhája suhogását s átengedhesse magát annak a márnak, melybe ezek az ártatlanoknak és önzetleneknek látszó érzel-mek ringattak.

Banális esti és reggeli kézsorításuk majdnem bűnös volt. Az erőlködés, melylyel Fidés kezét a Julien szorításától ki akarta szabadítani s a makacsság, melylyel Julien, ha csak egy pillanatig is, visszatartotta azt, elárulták küzdelmüket, mely több volt a val-lomásnál. Julien azt mondta magában: „Tudja, hogy szeretem s itt marad“.

(Folytatás következik.)

A szerkesztésért felelős: Kálnoky I. h. szerkesztő.

AZ ORSZÁGOS HIRLAP APRÓ HIRDETÉSEI

Minden szó 2 krajczár.

Kiadóhivatal:

VIII. kerület, József-körút 65. szám.

Előre fizetendő készpénzben, levélbélyegeken vagy postautalványon.

Vastagabb betűkkel szedve 4 krajczár.

Ha a hirdető címét is közli a hirdetésben, vagy a választ postarestante kéri, akkor minden közlés után még 30 krajczár kinttári bélyegilleték is fizetendő. — Cél szerinti apróhirdetést postautalványon beküldeni, s a szöveget az utalvány szövegére írni; esetleg közönséges levélben is lehet a szöveget s a levélbélyegeket beküldeni. Minden ki könnyen kiszámíthatja az apróhirdetés árát.

LEVELEZÉS.

Édes. Holnap este érkezem haza. Nem várhatnál a pályaudvarnál. Nem lesz ott senki, nem tudják hogy jövök. Akarattal csúsztam így. Milio csók Adonisztól. 6326—1

HÁZASSÁG.

Férjei keresek házasan nevelt fiatal szőke hűgön számára, oly kereskedőt vagy jobbmodú urat, ki egy bizonyos biztos keresetforrással bír. Fizetnek 3000 forint készpénz, hűtör- és kelengyeje van. Szíves levelet a hó 30-ig kérem „Tulipán” jelzéssel a lap kiadóhivatalához címezni. 6322—2

ALLÁST KERES.

Kiszolgált honvédmester az összes irodai munkában járatos, szép kézírással, gyors fejszámoló, a kelmas irodai vagy raktárnoki állást keres. Szíves ajánlatok „Honvéd” cím alatt a kiadóhivatalba intézendők. 6311—3

Állami hivatalnok szeretne példutani szabad idejére irodai foglalkozást nyerni, elvállal otthoni munkát is. Cím a kiadóhivatalban megtudható. 6311—3

ALLÁST KAPHAT.

Ügyes ügyvédök állást nyernék. Ajánlatok a kiadóhivatalba kéretnek „Kitűnő keresett” jelge alatt. 6314—4

Pénztárnoknő, ki már ily minőségben alkalmazva volt egy nagy üzletben, 300 forint óvadékkal felvétetik. Ajánlatokat a kiadóhivatal közvetít „Pénztárnoknő” jelge alatt. 6318—4

Nevelő kerestetik vidékre egy gimnáziumi tanulóhoz. Ajánlatokat a kiadóhivatal közvetít „Állandó” jelge alatt. 6316—4

OKTATÁS.

Czimbalom-tanítónő ajánlkozik, tanít a legkisebb tünőbb tanmód szerint (óránként 50 kr.). Ugyanott egy remekhangú, pedálos Horváth-féle czimbalom is eladó 60 forintért. Cím a kiadóhivatalban. 5694—5

Zongora-órát szerény díjazás mellett ad házban, vagy házon kívül gyakorlott zongora tanítónő. Címe megtudható a kiadóhivatalban. 6074—5

Franczia órákat ad tanárjelölt, ki több évet Párisban töltött. Levelek „Franczia” címmel a kiadóhivatalba kéretnek. 6328—5

HÁZ- ÉS TELEK-ELADÁS.

A Ságymányoson, valamint Angyalföldön Szent László-úton és Petneházy-utczában, néhány telek jutányos árban eladó. Cím a kiadóhivatalban. 5402—7

Rákos-Palotán a Széchenyi-telep, illetőleg a körvasút közvetlen közelében egy 12000 négyszögöl nagyságú ölenként 8-25, telek jutányos árban eladó. 5256—7

KIADO SZOBÁK.

Zeljes ellátást kaphat két fiatal ember a jövő tanévre egy tisztességes izr. családnál, közel az Erzsébet-körút és a Barcsay-utczához. Cím a kiadóhivatalban. 5914—10

KIADO BOLTHELYISÉGEK.

Jrodának, műhelynek, divatszalonnak, egyetli helyiségnek, vívőteremnek, magániskolának vagy nagy lakásnak alkalmas nagy helyiség 1-ső emeleten azonnal kiadó. Cím a kiadóhivatalban. 3662—17

KÜLÖNFÉLE.

Köhögésnél, rekedtségnél vegyen 30 kr-ért Réthy-féle Pemefü-czukorkát. 1587—18

SZÍNHÁZAK.

Budapest, hétfő, 1898. szeptember 26-án.

NEMZETI SZÍNHÁZ

Évi bérlet 169. Havi bérlet 13.
Lear király.

Szomorujáték 5 felvon. Itt: Shakespeare. Ford. Vörösmarty Mihály.

Személyek:

Lear A franczia király
A burgundi fejedelem
Cornwall Albus fejedelem
Kent gróf
Gloster gróf
Edmund fia
Edmund
Bolond
Goneril
Regan
Gordelia

Kezdet 7 órakor.

MAGY. KIR. OPERAHÁZ

Zárva.

NÉPSZÍNHÁZ.

Blaža Luiza assz. mint vendég.
Ingyenélők.

Eredeti népszínházi dalokkal 3 felvonásban. Itt: Viktor Pál. Zenejét szerzették: Szendrői Elemér és Boró Lajos.

Személyek:

Boross János
Mari neje
Luiza, leányuk
Weiner Vilmos
Balogh István
Bodi Ferenc
Gangos József
Függő Dominé
Jani
Kis Sári
Kovács
Wurm
Stark
Varga
Czinkó
Hordár
Egy ur
Egy hölgy
Pincér
Csandor
Szolga
Szolgálo

Kezdet 7 órakor.

BUDAI SZÍNHÖR

A kertész leány.
Operette 3 felvonásban.

Kezdet 7 órakor.

Belézési kurák

orr-, gége-, torok- és mellbél-gyógyászat. glóchenbergi minta szerint berendezett

belézési intézet József-körút 10.

Dr. Kálm. glóchenbergi fűdőorvos szakorvos vezetésével. Feltétel 10—12 és 3—6 óra. A belézési bérlet a napi bármely szakban használható. 1402

VIGSZÍNHÁZ

763. szám. 769. szám.
A Prony-utczai ur.

Bakózat 3 felvonásban. Itt: Maxime Boucheron és Adolphe Tavernier. Fordította dr. Incze Henrik.

Személyek:

Bakó András
Dugasz Hector
Nathalie
Cecile
Mortier, leánya
Trombador
Pénari
Lucotte
Anatole
Törvényszék elnöke
Márai
Boniface, házmeester
Györgyi

Kezdet 7 és fél órakor.

MAGYAR SZÍNHÁZ.

Aranylakodalmom.

1848—1898.

Látrányos alkalmat játek. nyitoz képen, dalokkal és táncokkal. Itt: Réthy László és Rákosi Viktor. Zenejét szerzették: Fekete J.

Személyek:

Kolay Jenő
Katalin
Bela, leány
Nyárády
Liska
Vidusz János
Emmerenczia
Bela, leányuk
Petőfi, színművész
Miklós János
Krausz János
Tancsics
A komornyok
Krausz István
Pista, vőlegény
Boriska
Nikolajevics Irán
Szergejevics

Kezdet 7 órakor.

VÁROSLIGETISZÍNHÖR

Igazgató Föld Zsigmond.

Háromláb

kapitány.
Érkező bakózat 3 felvonásban. Itt: Kovács Albert és Faragó Jenő.

Kezdet 7 órakor.

Színházi műsorok.

	Nemzeti Színház	Mag. kir. Operaház	Vig Színház	Népszínház	Magyar Színház	Budai Színház
Kedd	A nők barátja	Aida	A végrehajtó	Járat 12 teljesége	A gésák	A vasgyáros
Szerda	A vasgyáros	Ninon Coppélia	A végrehajtó	Varázsgyűrű	Áruló	Juannita Donna
Csütörtök	Munkányi	Sche	A hálókocsik elszöke	Baba	A Michu-lányok	A fény árnyai
Péntek	A Gabi-villa	A bolygó hollandi	A végrehajtó	Komédiások	Áruló	Szép Heléna
Szombat	Rejtett arc	Bajazzók Parasztecsület	A végrehajtó	Komédiások	A krokodil	Az eleven ördög
Vasárnap d. u.	—	—	Mozgó fényképek	A tót leány	Áruló	Piroska és a farkas
Este	Az ember tragédiája	A navarrai lány A piros cipő	A végrehajtó	Komédiások	A krokodil	Éjjel az erdőn

Hirdetések

felvételnek lapunk kiadóhivatalában,
VIII. József-körút 65. szám

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

Kezdet 7 órakor.

„THE GRESHAM”

életbiztosító-társaság Londonban.

Magyarországi fiók: Budapest, Ferencz József-tér 5—6.
A társaság házában.

Ausztriai fiók:

Bécs, Gizellastrasse 1. szám alatt.
A társaság házában.

A társaság vagyonja 1896. december 31-én . . . korona 157,805.340.—

Évi bevétel biztosítások és kamatból 1896. évi december 31-én. 28,670.916.—

Kifizetések, biztosítási és járadéki szerződések valamint visszavásárlások stb. után a társaság fennállása óta (1848). 339,497.900.—

As 1896. évben a társaság 8654 kötvényt állított ki 80,577.950.—

összeg értékben. — Prospektusokkal és díjtáblázatokkal, melyek alapján a társaság kötvényeket kiállít, továbbá ajánlatokkal, díjmentesen szolgálunk az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb városában az gyűnők urak és a magyar és osztrák fiókok.

Nagy bolthelyiség

a József-körút legélénkebb helyén f. évi november hó 1-ére

kiadó.

Cím a kiadóhivatalban.

MIKSZÁTH KÁLMÁN

Kathanghy-Naptárát

1899-re

ajánljuk a hirdető közönség figyelmébe.